

«Bambini», товарів для дома «Style Home», косметики і парфюмерії «RUSH», ресторани «Amato» і кафе «Територія відпочинку». А під брендом «Daily» відкрито відділ їжі, фуд-корт в центрі одного з супермаркетів, кондитерська, кафетерій і пекарня. Кожен день супермаркети «Клас» обслуговують більше 100 тисяч сімей Харківка. Ассортимент налічує понад 90 тисяч SKU.

Розвивається і росте «Клас». А першорічник для цього отримав в alma mater: базові знання, навички, друзі... Тому к нашому вузу і факультету менеджменту питаю найкращі почуття. І бажаю йому в рік 30-річного ювілею піднятися на нові висоти і успішно виконувати головне своє призначення – готувати для країни висококваліфікованих спеціалістів-менеджерів.

А.С. Міносян, канд. іст. наук, проф. (*ХДУХТ, Харків*)

ГОРТАЮЧИ СТОРІНКИ «ВІСНИКА»...

Перший номер нашої газети датований жовтнем 1997 року, тобто через 6 років після створення факультету менеджменту. Власне, майже ровесники і звичайно – спільна історія, спільні досягнення, пошуки, події, особистості...

За час існування «Вісника Університету харчування та торгівлі» відбулося чимало важливих подій у житті alma mater, невід'ємною частиною якої є наш факультет.

Готуючи цей матеріал, вкотре передивився архів газети, уважно придивляючись саме до тих публікацій, які пов'язані з історією становлення та розвитку факультету менеджменту.

Серед іншого, дійшов висновку, що маю обов'язково зробити більш відомими для широкого загалу принаймні деякі з великої кількості розміщених матеріалів за відповідний період. Так, у номері №7 за березень 1999 року надруковано матеріал про перше стажування нашої студентки Лариси Шовкун (гр. МТ-14) у Франції. За активної участі проректора з міжнародної роботи Л.М. Яцуна наші стажування за кордоном набули постійного та більш представницького характеру. У тому ж 1999 році в університеті працювали курси підготовки з італійської мови, що дозволило відправити першу студентську групу на тривале стажування до м. Венеції (Італія).

Про цю країну в наших студентів залишилися найприємніші спогади, а Лариса Шовкун обрала її для постійного місця проживання. Свідченням якості підготовки менеджерів у нашому ЗВО є той факт,

що наші студенти отримали працевлаштування за кордоном: Оксана Гончар у Великій Британії, Іван Евграфов – у США, Катерина Савченко – у Німеччині, Тетяна Рудай – у Туреччині та ін. Такі різні, з різних випусків навчання, вони скористалися тими знаннями, що здобули під час навчання в університеті, на факультеті, щоб, примноживши їх, отримати гідну, престижну роботу за кордоном, влаштувати особисте життя, відбутися у професії.

Сьогодні закордонні стажування наших студентів стали буденною справою, урізноманітнилися в тому числі й за рахунок інших країн (Єгипет, Болгарія, Греція, Грузія та ін.) Так само звичайним явищем стала участь наших студентів у міжнародних проєктах, семінарах, підготовці наукових праць.

Із гордістю згадую наших студенток групи ГРС Дарію Кириченко та Ніну Полякову, їх виступ на секції з культури, якою я мав честь керувати, під час роботи Оломоуцького симпозіуму українців (Чехія, 2014 р.).

Не менш приємними є й свідчення того, що наші випускники стають повпредами нашої країни, міста, університету в контексті міжнародних відносин з іншими країнами. Так, випускниця нашого факультету Мілана Володченко є куратором культурного проєкту «Французька осінь у Харкові», матеріал про який розміщено у декількох номерах газети за 2017–2019 роки.

У контексті згаданого цікаво ознайомитися з матеріалом за 2001 рік студентки А. Колеснік «Увидеть Лондон, или Говорим по-английски» про її стажування у Великій Британії. Сьогодні Аліна Олексіївна – завідувач кафедри іноземних мов у нашому університеті, що не може не тішити.

Багато матеріалів, розміщених у «Віснику...», присвячено патріотичній тематиці. Цікаво виглядає рецензія-есе Яніни Хомутової за результатами відвідування Харківського історичного музею. «Ніколи знову! – такою має бути наша громадянська позиція, відповідне ставлення», – стверджує авторка.

Інша наша студентка Лілія Хист темі війни присвятила декілька віршів, які передають стурбованість молоді за власне майбутнє. Написані задовго до початку сучасної війни, вони набувають ще більшого звучання, не втрачають своєї актуальності.

Із номера в номер спостерігаємо, яким цікавим було студентське життя. Історія зберегла свідчення успіху факультетських команд з КВН, брейн-рингу, у спортивних змаганнях.

Заслугує на увагу опубліковане інтерв'ю нашої студентки Софії Чаплигіної – переможниці конкурсу «Міс Харків 2014». Її слова,

звернення до студентства, де йдеться про намагання ставити перед собою цілі та досягати їх, навчатися, оволодівати новітніми знаннями, й сьогодні не втратили своєї актуальності.

У цьому дописі наведено лише декілька фрагментів з життя студентства та викладачів. Факультет розвивається, впевнено крокує далі, надає нам нові приклади цікавих та важливих історій, які обов'язково знайдуть відображення на сторінках нашої газети. Далі буде!

А.С. Міносян, канд. іст. наук, проф. (*ХДУХТ, Харків*)

ДО ТЕБЕ СЛОВО, ДРУЖЕ...

Пам'яті Смирнова Віктора Васильовича

До нашого університету (тоді – Інститут громадського харчування) ми прийшли працювати майже одночасно; із різницею у три місяці. Я перевівся з Інституту радіоелектроніки, а Віктор Васильович Смирнов щойно звільнився з лав Радянської армії у званні полковник запасу. Це були часи, коли Радянський Союз був на межі розпаду, кафедра історії постійно змінювала свою назву, викладацький склад якої налічував переважно колишніх партійних та комсомольських ватажків.

На кафедрі панувала атмосфера жорстокої субординації, досить непростих стосунків поміж викладачами, тривалого несприйняття змін, що відбувалися в країні. Звісно, власна оцінка того, що відбувалося, є достатньо суб'єктивною, багато в чому пов'язаною з молодим віком, обставинами, поступовістю входження в колектив тощо. Віктору Васильовичу Смирнову вдалося зробити це набагато раніше: дався взнаки життєвий досвід, вміння працювати у складних умовах.

Цей досвід допоміг йому, коли з отриманням Україною незалежності виникло питання й про формування за його участі принципово нової кафедри – українознавства, яку поповнила талановита молодь із викладачів-філологів. Саме від В.В. Смирнова я приймав під керівництво кафедру в 1994 році, яка була однією з перших у нашому місті. Нам цікаво працювалося разом: нові можливості, готовність до напруженої роботи, односторонній поруч. Жодного дня не було, щоб ми не радилися, сперечалися, пропонували те чи інше, намагаючись обирати найкращі шляхи вирішення існуючих проблем.